

տարակած է զանազան թերթերու եւ տաբե- ծակցին լիալիբ կատարմանն այն պարտակա-
գրքերու մէջ: Ամէն անոնք որ անկեղծօրէն կը նութեան զոր ունինք հանդէպ Վարպետին եւ
գնահատեն արժէքը այս բազմերախտ Հայուն հանդէպ մեր ազգային երաժշտութեան:
գործին, պէտք է համերգներ կազմելով, հրա-
տարակուած երգատետրերը տարածելով՝ գոր-

Ա. ԶՊԱՆԵԱՆ

Գ Ի Շ Ե Ր Ա Յ Ի Ն Ե Ր Կ Ի Ի Ղ

Ո՞վ է փակեր դուռը կեանքին այս գիշեր.
Ո՞րքան թախիծ, երկիւղ ներս եմ մընացեր:
Հոգիիս մութ քամբաներէն ամայի՝
Խորհուրդներու տըխուր կարւանը կ'անցնի:

Ո՞վ կը դիտէ մութին մէջէն ամեհի:
Լըռութիւնն այս մա՞հ է: Քարը կը խորհի՞:
Աստուածները խորհո՞ւրդ կ'ընեն մութ հեռուն:
Ո՞վ կը հսկէ ետեւը գոց դռներուն:

Ո՞վ է նստեր կոպերու վրայ քնառատ,
Կուրծքերու տակ նոր լոյսի ի՞նչ մեծ հաւատ:
Ներքող կեանքին մահն է կեցեր պահապան,
Ու մահն անխոնջ բուն չի մտներ յաւիտեան:

Լալահառաչ կը կազկանձէ շուն մ'անտուն,
Դունչն իր ցըցած դէպ գմբէքը զանգերուն.
Ու զանգերու լըռութեան մէջ վշտասոյգ՝
Ի՞նչ տենչանքներ ղօղանջներու մահալոյս:

Սրտիս մէջ ի՞նչ շիրիմներու պեղումներ,
Երկինքին մէջ խորհելէն ո՞վ է մեռեր:
Արեւին վրայ Աստուած ջուր է թափեր ա՛լ,
Եփելէն վերջ խորհուրդներն իր բազմածալ:

Տակաւ տակաւ կը ծովանայ մութը ծեր,
Տիեզերքի սիրտն է դադրեր այս գիշեր:
Լոկ ե՛ս արթուն կը նաւարկեմ դէպ ի ափ.
Այս գիշեր ո՛չ ափ կը գտնեմ ո՛չ մըրափ:

ՄՈՒՍՈՒԼ

ՍՈՐԻ — ՏՐԱՄ